

[Lorentzen.]

Justitsminister, hørte jeg nemlig ikke noget om, at han fandt, Dommene var for haarde. Jeg hørte heller ikke, da Udvalget paabegyndte sit Arbejde, noget om, at det ærede Medlem fandt, Dommene var for haarde, men efterhaanden, og nu sidst for et Øjeblik siden, noterede jeg med stor Tilfredshed, at det ærede Medlem er klar over, at Dommene i den første Tid virkelig var for haarde. Og deri er jeg ganske enig med det ærede Medlem. Om det ærede Medlem ikke altid fuldt ud vil drage Konsekvensen deraf, ja, det kan maaske være beklageligt, men jeg skal ikke angribe det ærede Medlems Inteligens, jeg skal heller ikke beskyldte det ærede Medlem for at fare med „sort Tale“. Dette er jo i øvrigt en Replik, det ærede Medlem undertiden benytter sig af, men jeg har Indtryk af, at naar det ærede Medlem benytter sig af denne Replik, er det nærmest for at vinde Tid til, hvad han næste Gang skal sige, og for at faa den, der beskyldes for sort Tale, til at udtale sig lidt fyldigere, saaledes at det ærede Medlem kan naa at reflektere over det Svar, han skal give. Og det er jo ikke alle, der har den Evne som Debattør at kunne tale saa langsomt og sindigt, som det ærede Medlem gør.

Jeg har imidlertid ikke noget som helst at bebrejde det ærede Medlem med Hensyn til Omgangsformen, den er hyggelig og flink, og jeg har egentlig kun en eneste alvorlig Indvending at gøre mod det ærede Medlem — og det gælder vist alle Forfattere — nemlig denne, at det ærede Medlem lider af Forfatterglæde, naar det drejer sig om denne Forræderilov. Det er egentlig efter min Mening den psykologiske Forklaring paa det ærede Medlems Uvilje til at gaa med til de Ændringer, vi foreslaar, for jeg ved efter min bedste Overbevisning ikke, at der stort set er nogen større Uoverensstemmelse mellem det ærede Medlems og min Opfattelse af hele dette Opgør.

Jeg vil derefter gøre et Par Bemærkninger om Domme; jeg tænker her naturligvis ikke særlig paa det ærede Medlem, men det er foranlediget ved et Par Replikker, der faldt her fra Talerstolen i Gaar. Det ærede Medlem ved naturligvis lige saa vel som jeg, at et Domsresultat naas ikke gennem matematiske Beregninger, her gælder hverken den lille eller den store Tabel, og derfor er det ogsaa vanskeligt med Sikkerhed at opgøre, hvorvidt et Domsresultat varierer f. Eks. $\frac{1}{4}$ eller $\frac{1}{2}$ Aar fra det normale; der vil altid være et Moment af Usikkerhed med Hensyn til, om Retten har takseret tiltaltes Brøde rigtigt. Men hvad, alt hvad vi fore-

tager os, er jo ufuldkomment, og man maa ikke glemme, at i mange Tilfælde vil det Materiale, som forelaa, da Dommen blev afsagt, ikke være til Stede, naar Sagen skal efterforskes paa ny. For det fineste Materiale, det er, som sagt, tiltaltes Sindelag; det er det forbrøderiske Sindelag, der danner Grundlag for, hvor stor Straffen skal være, og det er ikke altid, dette Sindelag afsløres paa samme Maade, og i hvert Fald ikke ofte i en saadan Form, at man er i Stand til at lade det faa Udtryk i Papirerne. Det maa man huske, ogsaa naar man taler i Almindelighed om Revision.

Saa vil jeg gerne have Lov at slaa fast, at hverken i Sønderjylland eller andre Steder kan man tænke sig en almindelig Adgang til Revision, hvad den højtærede Justitsminister ogsaa har bekræftet fra denne Talerstol. Hvis man vedtager det af Flertallet tiltraadte Lovforslag, føler jeg mig sikker paa, at Rigsdagen har Garanti for, at der ikke vil ske en almindelig Revision, men at en Revision vil blive foretaget paa fuldt ud loyal Maade i Overensstemmelse med det Flertal, der trods alt har staaet bag ved denne Revisionsbestemmelse i Udvalget.

Ja, saa maa jeg et Øjeblik vende tilbage til Sønderjylland. Det gør jeg for øvrigt nødig, fordi jeg synes, at i al Almindelighed skulde vi snart holde op med at omtale denne Landsdel særskilt; Landet hører dog til Danmark, og vi skal ikke hensyde til for meget som et sønderjysk Spørgsmaal. Men jeg maa maaske dog have Lov at sige, at da jeg læste det ærede Medlem Hr. Frede Nielsens Artikler, ja, saa faldt det mig en lille Smule for Brystet — det kan være, det er, fordi mit Bryst er særlig svagt, men jeg fik i hvert Fald det Indtryk, at den, der skrev disse Artikler, maatte have et stærkt Bryst, for jeg sagde til mig selv: Kan det dog være rigtigt, at man den ene Dag kan angribe den nuværende Justitsminister for at ville løslade næsten alle Forbrødere i dette Land og saa nogen Tid efter kan komme og bebrejde ham, at nu vil han slet ingen løslade?

Fra det Udvalg, der skulde beskæftige sig med og ændre Reglerne i Retsplejelovens Tillæg om, at de, der var fængslet i Henhold til Forræderiloven, ikke kunde løslades, saa længe deres Sag stod paa, mindes jeg det ærede Medlem Hr. Busch-Jensen. Det var jo ikke den muntre Mand, der gik ind for, at der skulde laves en bred Ændring i de bestaaende Regler. Det ærede Medlem var saare veltilfreds med sin Lov om, at saa længe man sad fængslet i Henhold til denne Lov, skulde man blive siddende. Jeg